

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

IX. De votis, & praesertim monasticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

lo sanctius institui, quo ministri puriores sacris accedant altaribus, & iugi pene sacramentorum administrationi reddantur aptiores: quam neminem nec ad subdiaconatum quidem admitti, qui non sese voto perpetuæ castitatis adstrinxisset. Etenim si in lege veteri ii tantum sanctis panibus vescerentur qui ab vxoribus mundi forent, si procul a suis domibus habitabant, quibus sua vice sacrificandum erat, ne coniugum forte polluerentur amplexibus: si quibus orandum est, a coniugali commercio sit ad tempus abstinendum: si denique a viduis, quas suis sumptibus ecclesia quondam alendas admittebat, continentia votum exegerit, iure quidem optimo a summis pontificibus & sanctis ecclesiæ Conciliis indictum est, vt qui sacris vltro sese ordinibus manciparent, perpetuo cælibatus vinculo necterentur. Nam, *Qui sine vxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum vxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuisus est.* Degrauat quippe animum, & ad terrena deiicit vsus matrimonii: amor liberorum auarum & sollicitum reddit. Quisquis igitur contra sacrorum Conciliorum & patrum decreta, sacerdotes, diaconos aut subdiaconos lege cælibatus non teneri docuerit, aut liberas illis concefferit nuptias, inter hæreticos, omni tergiuerfatione reiecta, numeretur.

81. dist. cap.
Proposui-
sti.

1. Cor. 7.

Carth. II.
cap. 2.
Carthag. V.
cap. 2.
Toletan. I.
cap. 4.

IX.

Non absimili sane versutia veritatis inuersores declinauerunt in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis: dum vota perpetua, & in his potissimum monastica, non vanitatis tantum, sed & impietatis accusant; & abiecta pessimo quidem exemplo cuculla, ad sacrilegas se conuertunt nuptias. Quod infandum apostasiæ genus hac vna maxime pratexunt ratione, quasi vota eiusmodi libertati Christianæ præiudicium afferant, nec satis in nostra sit potestate iugis illa perpetuaque castitas. Atque his strophis in desideria carnis pelliciunt eos qui paululum effugiunt, libertatem eis promittentes, cum ipsi sint serui corruptionis. At vero nulla maior libertas, quam cum repressa carnis tyrannide, corpus in obsequium Christi trahitur, nec tam concupiscentia ducimur, quam spiritu. Nempe vbi Spiritus Domini, ibi libertas: neque

quidquam est, quod non possimus in eo qui nos confortat: Christus quippe non patitur nos tentari supra id quod possumus, sed facit cum tentatione prouentum, vt possimus sustinere. Cuius auxilio freti inuenti sunt eunuchi, qui se castrauerunt propter regnum cælorum. Ac proinde certa sit damnatio viduarum, quæ cum luxuriatæ forent in Christo, volebant nubere, turpi certe transfugio primam fidem irritam facientes, non quam baptismo, qui nuptiarum fœdera non respuit; sed, iuxta expositionem Concilii Carthaginensis, quam perpetuæ castitatis professione spondissent. Ab hoc autem perpetuæ castitatis voto qui Christum aliquando dehortantem facit, in eum blasphematur, & Apostolo contrarius est: qui palam nec semel tantum ad perpetuæ virginitatis obseruantiam instigasse legitur. Ceterum cum Christus aperte suadeat, vt qui vult perfectus esse abneget semetipsum, & tollat crucem suam, vadat, & vendat omnia quæ habet, & det pauperibus, ad perpetuæ profecto tum obedientiæ, tum paupertatis vota cohortatur. Si quis igitur votum aliquod huiusmodi vouerit Domino, etiam si perpetuum fuerit, non faciet irritum verbum suum, sed deiparæ Virginis, Annæ matris Samuelis, & Rechabitarum exemplo, omne quod promiserit implebit, neque tardabit reddere, sed quæ semel de labiis suis egressa fuerint obseruabit, & faciet sicut promisit Domino: quandoquidem ruina est homini, deuotare sanctos, & post vota retractare. Quod si quis secus fecerit, aut hæretica prauitate corruptus secus facere licitum esse docuerit, is velut iuris tum diuini tum naturalis infractor, nedum sacrosanctis Conciliis iniurius condigna per suos superiores animaduersione plectatur.

27. quest. 1.
cap. Sicut
bonum.

X.

Et si nihil intentatum reliquit hæreticus, quo Christianam fidem omni parte profligaret; in abrogandis tamen sacramentis, vipereo dente sacra matris ecclesiæ viscera crudeliter dilaniat. Et quibus aliquando spiritualibus coaluit incrementis, ea non ingrato tantum, sed & perfido per nefas ausu conatur abrumpere. Nec enim satis esse visum est, si sacramentorum ecclesiasticorum numero detraxerit, dum pleraque ex eis humanum & re-